

Kringmateriaal week 2 en 3

Lucas 2:40-52

Lezen Lucas 2:40-52

Lucas is de enige evangelist die verhalen heeft opgenomen uit Jezus' kindertijd. Twee om precies te zijn. In het eerste wordt Jezus als eerstgeboren zoon door Zijn ouders volgens de wet van Mozes toegewijd aan God in de tempel. Het tweede heb je zojuist gelezen waarin de twaalfjarige Jezus wordt meegenomen naar Jeruzalem vanwege Pesach en daar blijft terwijl Jozef en Maria teruggaan naar Nazareth en er onderweg pas achter komen dat hun Zoon niet bij hen is. Na een zoektocht vinden ze Jezus terug in de tempel, tussen de Schriftgeleerden. Twee verhalen die draaien om het leven in de tempel. Twee verhalen waarin we Jozef en Maria leren kennen als mensen die nauwgezet met God leven volgens de wet van God.

Heb jij het geloof van je ouders meegekregen? Of juist niet? Wat heb je vanuit je jeugd meegenomen op het gebied van geloof?

Jezus is twaalf jaar oud, door alle tijden heen een bijzondere doorgangleeftijd waar het kind-zijn langzaam maar zeker naar de achtergrond verdwijnt en de weg naar

volwassenheid wordt ingezet. In de tijd van Jezus werd van 13 jarige jongens verwacht dat ze gingen deelnemen aan religieuze verplichtingen waardoor het jaar daarvoor werd gebruikt om een kind daarin voor te bereiden. Mogelijk dat Jozef en Maria Jezus om die reden voor het eerst meenemen op hun jaarlijkse reis naar Jeruzalem.

Kun je uit je eigen leven ook keuzes noemen die je hebt gemaakt om je kinderen, dierbaren of vrienden dichterbij het leven met God te brengen? In hoeverre speelt daar in mee wat je zelf van huis uit wel (of niet) hebt ontvangen?

Op de terugreis komen Jozef en Maria er achter dat Jezus niet bij hen is. En begint een verschrikkelijke periode van drie dagen (!) waarin ze hun Kind zoeken. In die periode verblijft Jezus in de tempel waar Hij tussen de eigentijdse theologen inzat die de afsluiting van de feestweek gebruikten om met elkaar de studeren. We zien hoe Jezus 'tussen de leraren zat, naar hen luisterde en hun vragen stelde', terwijl 'allen die Hem hoorden versteld stonden van Zijn inzicht en Zijn antwoorden.' (2:47-47) Luisteren, vragen stellen, vragen terugkrijgen, antwoorden geven: we zien hier de Joodse manier van onderwijs en samen studeren: door het delen van kennis en het samen discussiëren heen samen groeien. De kring is een mooie plaats om dit met elkaar vorm te geven!

Ervaar je de ruimte op de kring om vragen te stellen? Te discussiëren? Ter discussie te stellen of een afwijkende mening uit te spreken? Waarom wel, waarom niet? Wat heb je nodig van de ander om te kunnen leren?

Men staat versteld van Jezus' wijsheid. In de preek van 7 januari heb ik stil gestaan bij het 'hoe' van Jezus' wijsheid. Ergens leeft er mogelijk het idee dat Jezus als kind al alwetend was omdat Hij tenslotte de Zoon van God is. Toch is dat niet de insteek die gekozen moet worden, denk ik. Aan het einde van ons gedeelte hebben we gelezen dat Jezus' wijsheid toe nam, wat wijst naar een ontwikkeling. Een ontwikkeling die niet kan bij iemand die op twaalfjarige leeftijd 'alwetend' zou zijn. In de preek heb ik drie punten genoemd uit het leven van Jezus die ook in ons leven vandaag kunnen bijdragen aan de toename van wijsheid:

1. Spr. 9:10 "Wijsheid begint met ontzag voor de Heer, inzicht is vertrouwdheid met de Heilige." Vanuit Jezus' opvoeding was er ontzag voor God bijgebracht en vertrouwdheid met de Heilige.
2. Luc. 2:40 (letterlijk) "...Hij werd gesterkt in de Geest, vervuld wordende van wijsheid..." De inwoning van de Heilige Geest vult en verlicht het denken.

3. De twaalfjarige Jezus wordt in ons gedeelte niet gepresenteerd als een alwetende leraar, maar als een bijzondere leerling.

Ontzag, inwoning (en vervulling) van de Heilige Geest en de houding van leerling vormen samen de weg naar wijsheid.

Welke van deze drie punten staat het verste van je af? Waarom? Of positiever gesteld: welke van deze drie punten staan het dichtste bij? ;-)

Als Jezus ouders Hem na drie dagen vinden kun je de reactie van Maria goed voorstellen: "Kind, wat heb je ons aangedaan? Je vader en ik hebben met angst in ons hart naar Je gezocht". (vers 48) Jezus antwoordt met een wedervraag, wat tevens de eerste woorden van Jezus zijn die Lucas optekent: 'Waarom hebt u naar Me gezocht? Wist u niet dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?' (vers 49)

Hoe komt deze vraag op je over?

Wat zegt deze vraag van Jezus over Zijn identiteit?

Ik vind het mooi om te zien hoe dit verhaal eindigt: 'Hij reisde met hen terug naar Nazareth en was hun gehoorzaam.' (vers 51) De kortstondige glorie in de tempel onder de theologen aldaar en Jezus' inzicht in Zijn relatie met de Hemelse Vader vormen geen belemmering om als de zoon van Jozef en Maria mee te gaan naar Nazareth om de komende fase van 18 jaar daar gevormd te worden, een vak te leren en mee te bewegen in het alledaagse. We leren hierin dat geestelijk leven aards leven is. Dat een hemelse identiteit je niet ontslaat van aardse structuren. Dat je kind-zijn van de Vader geen excuus kan zijn voor de verantwoordelijkheid aan degenen die je gegeven zijn. Sterker nog: het is juist daar in het gewone leven van Jezus dat we het laatste vers lezen: "Jezus groeide verder op en zijn wijsheid nam nog toe. Hij kwam steeds meer in de gunst bij God en de mensen." (vers 52) (Letterlijk: Jezus vorderde in wijsheid, grootte en genade bij God en mensen)

Ervaar jij dat je op een plek bent in je leven dat je als kind van de hemelse Vader groeit in wijsheid en genade? Wat heb je nodig?

Peter Kruijt

peterk@baptisten-amersfoort.nl